

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 12 GENER DE 2024 | Número 234

PÀG. 3 | CÀRITAS BARCELONA
10è aniversari de Feina amb Cor

PÀG. 10 | SANTUARIS NATURALS
La Mare de Déu del Mont, un símbol
d'història i literatura

PÀG. 15 | ESCOLA PIA DE CATALUNYA
Carles Ruiz, nou director general

PÀG. 19 | ORIOL BADIA I TOBELLA
"Un militant eclesial, nacional i cultural"

PÀG. 22 | MARIA ROSA OCAÑA
L'agradable olor de l'encens

L'abús de poder en comunitats religioses | PÀG. 7

PÒRTIC

Els abusos de poder i de consciència existeixen a la vida religiosa com existeixen en qualsevol àmbit de la vida. Si aquestes actituds, per si soles, ja són intolerables, en el cas de la vida religiosa, suposen un greuge. Ara un grup de religioses i religiosos catalans ha engegat una iniciativa per “recuperar l’alegria de la vocació”. Cal no perdre de vista que qualsevol abús comença per un abús de poder. Una xacra que cal erradicar, però també acompanyar.

SUMARI

3 Actualitat

Càritas Barcelona celebra 10 anys de servei d’acompanyament a l’ocupació
L’abús de poder en comunitats religioses: “Una realitat que cal acompanyar”
El santuari de la Mare de Déu del Mont, un símbol d’història i literatura
El 30% dels infants amb necessitats educatives està matriculat a les escoles d’iniciativa social
Carles Ruiz, nou director general de l’Escola Pia de Catalunya
Trenta anys de teologia amb rigor a Mataró
Oriol Badia i Tobella, “un militant eclesial, nacional i cultural”

22 Panoràmica

L’olor agradable de l’encens, per Maria Rosa Ocaña
Vine i veuràs, per Ramon Bassas

26 Recull de premsa

27 La setmana a les xarxes

Fotografia: Càritas Barcelona

Càritas Barcelona celebra 10 anys de servei d'acompanyament a l'ocupació

Més de 150 persones s'han aplegat aquest diu al matí al Centre Cívic del Bon Pastor per celebrar el 10è aniversari de Feina amb Cor, el servei d'acompanyament a l'ocupació de Càritas Barcelona. En presència del conseller d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, **Roger Torrent**, l'entitat ha fet valdre la feina feta durant aquests 10 anys, amb l'objectiu de continuar impulsant un servei que dona esperança a totes aquelles persones que cerquen una oportunitat laboral.

En aquests 10 anys, Feina amb Cor ha acompanyat més de 10.000 persones. D'aquestes, gairebé 7.000 han trobat alguna feina. A Feina amb Cor, la persona disposa d'un assessor que la guia durant un període d'aproximadament sis mesos, participa en accions grupals que potencien les seves competències, realitza simulacres d'entrevistes i assisteix a formacions per trobar feina de manera activa, constant i autònoma. Totes aquestes accions estan enfocades a què la persona pugui inserir-se de manera exitosa al mercat laboral.

Pel que fa al perfil de les persones que Càritas acompanya des del servei, un 65% tenen entre

30 i 54 anys i més de la meitat són dones. “Tot i que la majoria de les persones que acompanyem es troben en edats compreses entre els 30 i els 54 anys, gairebé el 70% de les persones majors de 55 anys que hem acompanyat en aquests 10 anys també han trobat feina. Per nosaltres, l’edat no és una barrera, sinó que es tracta de trobar les eines adequades per acompanyar de manera individual i personalitzada”, ha explicat Gregori Cascante, CEO d’Ingeus, empresa gestora de Feina amb Cor.

“DES DE FEINA AMB COR VOLEM QUE LES PERSONES TINGUIN UNA OPORTUNITAT LABORAL, RECUPERIN L’ESPERANÇA I SURTIN DE LA SEVA SITUACIÓ D’EXCLUSIÓ”

També s’ha indicat que 3 de cada 10 persones acompanyades durant el darrer any són de nacionalitat espanyola, i que 6 de cada 10 són estrangeres no comunitàries. Pel que fa a la formació, 1 de cada 2 persones ateses no tenen estudis reglats, i el 33% fa més d’un any que es troben a l’atur. “Malgrat els nombrosos obsta-

cles que han de superar les persones, oferim totes les eines que es troben al nostre abast per donar una resposta integral. Si la persona necessita un curs de formació específic, uns estris de cuina per desenvolupar la seva feina o un vestit, com a Càritas els hi proporcionem”, explica **Dessirée Garcia**, responsable de formació i inserció laboral de Càritas Barcelona.

Garcia ha alertat sobre les conseqüències de no tenir una llar digna a l’hora d’inserir-se al mercat laboral, denunciant que en aquests 10 anys les persones ateses que, per exemple, viuen en una habitació de relloguer s’han duplicat i, en canvi, les que viuen en un pis en propietat han disminuït en 10 punts percentuals. “Es fa molt difícil trobar feina quan no saps si demà et faran fora del domicili on vius, si no tens un espai digne on descansar o si no tens dret a utilitzar el lavabo a determinades hores per empolainar-te i anar a treballar”.

També ha recordat que tot i que les dades globals indiquen que l’ocupació es troba en una bona situació, a Catalunya encara hi ha més de 340.000 persones a l’atur, que més de 100.000 llars tenen tots els seus membres en actiu a

l’atur i que 1 de cada 10 persones amb feina a Catalunya és pobre. “Des de Feina amb Cor donem resposta a situacions com aquestes, amb l’objectiu que les persones tinguin una oportunitat laboral recuperin l’esperança i surtin de la seva situació d’exclusió”, ha dit.

Un servei de 9 sobre 10

El conseller d’Empresa i Treball, **Roger Torrent**, ha agraït la tasca de Càritas Diocesana de Barcelona, animant a l’entitat a continuar treballant conjuntament amb l’administració. “Feina amb Cor és sinònim de 10 anys de feina ben feta, de resultats positius amb noms i cognoms. Són 10 anys d’avançar plegats”, ha afirmat.

Tot i això, ha explicat que encara hi ha reptes pendents, i que cal fer front a qüestions concretes com són, per exemple, els aturats de llarga durada.

Finalment, el director de Càritas Diocesana de Barcelona, **Eduard Sala**, ha demanat a les administracions que totes aquelles accions dirigides a millorar la inserció laboral d’una persona tinguin una part tècnica, però que també es tin-

gui en compte el tracte humà. “A Feina amb Cor les persones són tractades pel seu nom, amb l’objectiu que puguin creure en elles mateixes, que sàpiguen que és possible trobar una feina, avançar, millorar”, ha dit.

Les persones que passen pel servei valoren amb un 9 sobre 10 el tracte rebut pels professionals de l’equip i 7 de cada 10 el recomanen a persones que es troben en la seva mateixa situació. “Cal continuar treballant en aquesta línia perquè moltes més persones amb noms i cognoms arribin a la seva meta professional”, ha conclòs.

El Papa demana a la comunitat internacional prohibir la gestació subrogada

“Considero deplorable la pràctica de la maternitat subrogada”. Després d’aquesta contundent afirmació, el papa **Francesc** ha demanat aquest dilluns el compromís de la comunitat internacional per prohibir la gestació subrogada. Ho ha fet durant el tradicional **discurs al Cos Diplomàtic** acreditat davant de la Santa Seu que pronuncia habitualment a primers de gener. Durant el seu discurs, el Papa s’ha referit a la pau i ha assegurat que el seu camí exigeix “el respecte de la vida”.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Lleida acomiada Jaume Sidera: “Estimava desinteressadament perquè estimava i punt”

Lleida ha acomiadat aquest dilluns el claretià Jaume Sidera en una missa funeral, oficiada pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez, que ha omplert la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Balàfia. La delegació encapçalada pel superior de la província claretiana de Sant Pau, Juan Martín Askaiturrieta, estava acompanyada d’altres religiosos i religioses, fidels de la parròquia, familiars i amics. En nom de la comunitat claretiana de Lleida, Dion Paskalis ha explicat que Sidera “estimava desinteressadament perquè estimava i punt”.

CLARETIANOS | [LLEGIR AL WEB](#)

La Rebotiga n.104. Abús de poder

Comentari de l’actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem amb la religiosa dominica de la presentació **Gemma Morató** sobre la **iniciativa** per afrontar les situacions d’abús de poder dins de l’Església. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete, Roger Vilaclara i Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

L'abús de poder en comunitats religioses: "Una realitat que cal acompanyar"

Imagina que ets el capità d'un vaixell i saps que has de virar a l'esquerra, però algú t'obliga a fer-ho cap a la dreta. Així és l'abús de poder que pot exercir una persona sobre teu. I encara pitjor és en el cas del de consciència: gires el vaixell cap a la dreta, però no saps per què ho fas i penses que és el correcte. Amb aquest exemple explica la religiosa dominica de la presentació **Gemma Morató** què són aquest tipus d'abusos que, malgrat que no s'acostumin a tractar, també es donen a la vida religiosa. "Una realitat que cal acompanyar", explica la teòloga i periodista. I per aquest motiu, juntament amb un grup de religiosos i religioses, s'han proposat **organitzar un seguit d'activitats** per ajudar a "recuperar l'alegria de la vocació" després de viure una situació d'aquest estil en una comunitat religiosa.

Els abusos de poder i de consciència existeixen a la vida religiosa com existeixen "en qualsevol àmbit de la nostra vida", explica Gemma Morató. Si aquestes actituds, per si soles, ja són intolerables; en el cas de la vida religiosa, per a Morató, suposen "un greuge". "Si som gent de fe, per què m'han d'obligar a fer una cosa que no hauria de fer o per què abusen d'un poder que hauria de ser una missió de servei?", es pre-

gunta l'autora del monogràfic de la revista Vida Religiosa *Caminos para sanar toda situación de abuso. Vida Consagrada del siglo XXI publicat el 2022.*

Quan es dona una situació com aquesta s'obre "una ferida". Una ferida en molts àmbits, però també en el de la vocació i la confiança en la comunitat de religiosos. El treball d'aquest grup de religiosos i de Gemma Morató va precisament en aquesta línia: curar la ferida i acompanyar les víctimes d'aquests abusos.

"LES CONGREGACIONS HAN DE TREBALLAR LA COMUNICACIÓ I L'ESCOLTA ACTIVA PER AFRONTAR AQUESTS ABUSOS"

Morató explica que, quan s'ha viscut una situació d'aquest tipus, l'important és sempre "prendre distància i buscar un moment de reflexió". Parla de fer un recés, demanar un temps a un altre lloc, buscar acompanyament espiritual i, sobretot, explicar el que has patit. La majoria de congregacions tenen un protocol establert

en aquests casos i, en cas contrari, els religiosos es poden dirigir a la delegació de vida consagrada del seu bisbat.

En aquest sentit, per a Gemma Morató, un camí que han de fer les congregacions és treballar la comunicació i "l'escolta activa" en les seves comunitats. "La gent ha de poder parlar i comunicar-se", diu. Un fet que a vegades és complicat per por a obrir-se, al que es pensarà, als prejudicis d'edat, entre d'altres. "Si volem fer veritables comunitats, hem de fer camí escoltant-nos", ho afegeix.

"NOSALTRES NO VOLEM TREPITJAR LES QÜESTIONS JURÍDIQUES O MÈDIQUES, EL NOSTRE ÀMBIT ÉS L'ESPIRITUAL"

Sovint costa trobar a algú que escolti, però un altre perill després de viure abusos és la "revictimització". Es dona quan a la persona que explica, es queixa o denuncia una situació se l'assenyala en lloc d'acompanyar-la amb discreció. "Jo sempre demano discreció, rapidesa

i eficàcia tenint en compte totes les parts", diu Morató. I és que la revictimització també es pot donar a causa dels processos d'acompanyament i aclariment lents que provoquen reviure la situació una vegada i una altra.

Amb tot, cal treballar per acompanyar les víctimes d'abusos de poder i de consciència, especialment perquè "són abusos més difícils de demostrar". Gemma Morató no s'oblida de qui ha comès l'abús, com tampoc no ho fa el papa Francesc. "Un cop l'abusador s'ha demostrat que és abusador, també se l'ha d'acompanyar", parafraseja la religiosa.

Una altra línia de treball dins les congregacions i ordes en aquest aspecte és el del bon lideratge. Una tasca que algunes comunitats, a instàncies de la Unió Internacional de Superiors Generals (UISG), han començat a fer obrint debats com el referent al terme "superior o superiora". "Algunes congregacions plantegen un canvi de nom per evitar la qüestió de superioritat i parlar de 'el primer entre iguals'", destaca la teòloga i periodista. Morató diferencia clarament l'abús de poder del de consciència. El primer d'aquests es refereix a aquell en el qual una persona obli-

ga a fer una cosa a una altra mentre aquesta n'és conscient. "Parlo d'una cosa que supera l'àmbit del vot d'obediència", explica Morató.

El de consciència, per contra, és més "subtil". "La persona que pateix un abús d'aquest tipus, durant molt de temps, no s'adona", explica Morató. La religiosa ho concreta amb exemples que podrien ser un mal acompanyament espiritual o que el superior o superiora d'una comunitat es posi el lloc de Déu per aconseguir alguna cosa. "Durant molt de temps, la víctima perd les regnes de la seva vida sense ni tan sols saber-ho", diu Gemma Morató.

"Seguir donant resposta al sí a Déu"

Per lluitar contra tot això, un petit grup de religiosos s'han posat en marxa per preparar un seguit d'activitats per "recuperar l'alegria de la vocació" quan algun membre de les congregacions ha patit abusos, principalment de poder o de consciència. Gemma Morató explica que hi ha mecanismes davant aquestes situacions que ja funcionen: acudir al superior major, al bisbat o tenir suport psicològic, entre d'altres.

Però més enllà d'aquestes eines, el grup busca que aquestes males accions que "afecten al caminar d'un religiós" no permeti perdre "la crida de Déu".

En aquest sentit, asseguruen que no volen "trepitjar el camp de ningú ni entrar en qüestions jurídiques, psicològiques o mèdiques". "El nostre àmbit és l'espiritual i el de la vocació religiosa", hi afegeix Morató. Per a ella, es tracta de "seguir donant resposta al sí a Déu després d'haver patit a la comunitat".

El grup el formen Gemma Morató; la religiosa del Sagrat Cor i membre del Consell Directiu de la Pontificia Acadèmia per a la Vida **Margarita Bofarull**; el delegat de Vida Consagrada de l'arquebisbat de Barcelona, **Joan Josep Moré**; la religiosa **Conchi García**; i el salesià **Jordi Latorre**.

La primera activitat que es planteja aquest grup de religiosos és un **recés de vida consagrada**. Serà el 3 de febrer al 'Projecte Maria, Reina de la Pau' de les Dominiques de la Presentació i comptarà amb una xerrada de Latorre i una

altra de la mateixa Gemma Morató. Durant el recés, que compta amb la col·laboració de la delegació per a la Vida Consagrada de l'arquebisbat de Barcelona i de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), també s'oferiran molts espais de silenci, reflexió i pregària.

Després del recés, el grup es planteja que, en cas que funcioni, seguirà ampliant l'oferta d'activitats, siguin en format de grup o d'acompanyament personal.

El santuari de la Mare de Déu del Mont, un símbol d'història i literatura

El santuari de la Mare de Déu del Mont s'alça en la partió de l'Empordà, la Garrotxa i el Pla de l'Estany, i és un punt de trobada per a un conjunt de pobles dels voltants que mantenen la tradició de pujar-hi en romeria. Actualment, hi ha 26 pobles de les comarques gironines que mantenen la tradició de pujar-hi, entre els mesos de maig i octubre. Aquest santuari de la sèrie d'articles '[Santuaris Naturals](#)' també és un referent d'història, de paisatge i de literatura que transcendeix l'àmbit local per convertir-se en un símbol d'identitat nacional.

Per arribar al santuari de la Mare de Déu del Mont tenim diferents possibilitats. Si volem caminar, des de Beuda hi ha un dels set camins que ens permeten pujar a peu al Santuari. Per carretera des de l'hostal del Vilar, situat en el quilòmetre 50,5 de la carretera de Besalú a Figueres, hi ha la cruïlla que ens permet enfilar-nos cap al Mont. També podem accedir a la carretera del santuari des dels pobles de Lladó o Beuda.

El Mont o la Mare de Déu del Mont és un dels cims més orientals de l'Alta Garrotxa. Amb els seus 1124 metres d'altitud és un veritable far per bona part de les terres gironines. Des del

seu cim es gaudeix d'una magnífica panoràmica vers l'Empordà, la Selva, les muntanyes del sistema transversal, el Montseny i, per damunt de tot, sobre diferents cims pirinencs i d'entre d'ells destaca per proximitat el massís del Canigó.

Abans d'arribar al cim on hi ha el santuari cal aturar-se al monestir de Sant Llorenç de Sous o Sant Llorenç del Mont ja que aquest monestir benedictí va tenir una important relació amb la devoció a la Mare de Déu del Mont. Segons explica la llegenda quan un ramat de vaques pasturava pel cim de la muntanya, un pastor va observar que un animal ficava el cap en un trau, si va acostar encuriósit i es va trobar la imatge de la Mare de Déu. La va agafar i la va portar al monestir de Sant Llorenç. En un primer moment els monjos van voler construir una capella per la imatge prop del cenobi, però segons explica la llegenda, cada dia les eines desapareixien i apareixien dalt del cim. Finalment, la comunitat va comprendre que la Mare de Déu volia estar al cim de la serra del Mont.

Al segle XIV l'abat del monestir va demanar permís per construir una ermita al cim de la muntanya. És possible que ja existís un anterior edifici religiós aixecat per algun monjo que

s'havia retirat al cim de la muntanya a fer vida eremítica. Aquesta ermita es va convertir en una església i al seu costat va construir-se una hostatgeria. A l'interior de l'església es venera la Mare de Déu del Mont que és una figura d'alabastre del segle XIV. Cal assenyalar que l'original es guarda al Museu d'Art de Girona des del 1990 després de patir un intent de robatori. A partir del 1998 va endegar-se un procés de reforma de tots els edificis i entorns del cim de la muntanya. Dins d'aquest marc es va museïtzar la cambra on va residir Jacint Verdaguer i dins d'ella es pot visualitzar el seu llit, la seva taula de treball i la finestra que mira cap al Canigó. El 1986 es va inaugurar un monòlit del poeta a l'exterior. El capellà, poeta i escriptor Jacint Verdaguer va fer una estada a la Mare de Déu del Mont l'estiu de 1884. Va pujar-hi per veure el Canigó i estar-s'hi un dia i n'hi va restar quaranta. Va qualificar el Mont com el santuari més bonic dels que havia visitat i el va anomenar: "lo de la Mare de Déu del Mont, Reyna de l'Empordà" Des del santuari va passejar pels seus entorns i des de la seva habitació deia: "Veig el Canigó cara a cara i faig amb ell algunes enraonades". Dedicats a la Mare de Déu del Mont hi ha sis goigs, el primer dels quals és del segle XV, del qual amb els anys se n'ha anat fent diferents versions, sobretot al

llarg dels segles XIX i XX. Entre tots aquests goigs destaca el que va escriure mossèn Jacint Verdaguer l'any 1884, i que ha passat a la història amb el títol *Violai a la Mare de Déu del Mont* i que es canta en tots els oficis religiosos del Santuari. Llegim-ne un fragment.

*Del Mont Verge Maria
Reina de l'Empordà,
jo al Cel pujar voldria;
Verge Maria,
deu-me la mà.*

*Anem, empordanesos,
d'amor de Déu encesos,
pujem a dalt del Mont,
a veure aquesta estrella,
que riu formosa i bella
de nostra terra al front.*

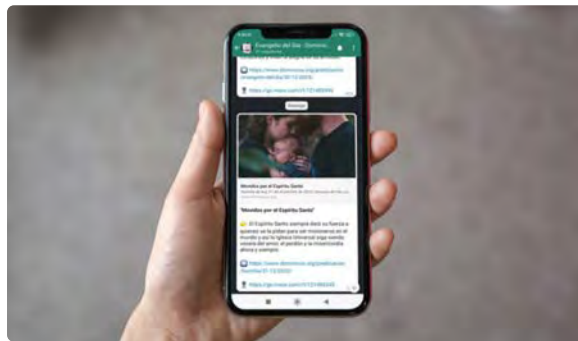
*Son trono és una serra,
que en mig de nostra terra
s'aixeca fins als cels,
té els núvols per cortina,
per blava mantellina
la volta dels estels.*

La comunitat musulmana de Lleida adquireix un local i planteja la cessió d'un terreny per una mesquita

La comunitat musulmana més nombrosa de Lleida, Ibn Hazm, ha adquirit un local al barri de Cappont per habilitar-lo com a oratori després d'anys reunint-se de forma itinerant entre locals. El portaveu del col·lectiu, **Abdellatif Láatabi**, ha explicat que l'espai té un aforament límit de 200 persones i que el faran servir cada dia de la setmana excepte els divendres, quan fan la pregària multitudinària en un dels coberts de Fira Lleida.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els dominics llancen un canal de whatsapp amb la predicació diària de l'evangeli

En un esforç continu per adaptar-se als temps actuals i arribar a un públic més ampli, els Dominics han anunciat el llançament d'un nou canal de WhatsApp que ofereix la predicació diària de l'Evangeli de manera gratuïta. Aquest nou servei se suma a la reeixida iniciativa prèvia, on els comentaris diaris a l'Evangeli s'ofereixen en format de text i d'àudio de manera gratuïta a través de plataformes com **Ivoox**, **Facebook**, **Twitter**, **YouTube**, **email** i **web**.

URC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Premi Gaudí sobre el fet religiós amplia categories en la seva tercera edició

La **tercera edició del Premi Gaudí** al fet religiós obre la recepció de treballs aquest dilluns 15 de gener. En l'edició d'enguany se suma a la convocatòria la basílica de la Sagrada Família, s'amplien les categories de participació i també els premis a repartir. Els treballs que es poden presentar són treballs de recerca de batxillerat i projectes de cicles formatius de grau superior que hagin tractat la figura d'**Antoni Gaudí**, la Sagrada Família o el fet religiós a Catalunya.

FECC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El 30% dels infants amb necessitats educatives està matriculat a les escoles d'iniciativa social

La Fundació Escola Cristiana de Catalunya - FECC- ha fet pública aquest dimecres una nota de premsa en què reitera el seu compromís amb el pacte contra la segregació escolar. Les escoles d'iniciativa social, afirmen, representen al voltant del 30% del sistema educatiu i escolaritzen un 30% de l'alumnat amb necessitats educatives. Aquestes dades s'han conegut durant la reunió de seguiment del pacte contra la segregació escolar, feta al Parlament aquest dimecres. L'entitat critica que els diners promesos per escolaritzar l'alumnat no arriben i els que sí ho fan tard.

L'informe del Síndic de Greuges exposa que dels 176.000 alumnes amb necessitats educatives especials del curs 2021-2022, 48.534 estaven matriculats en centres concertats d'iniciativa social. La memòria del decret de preinscripció per al curs 2022-2023 preveia 35.492 alumnes amb necessitats socioeconòmiques matriculats en centres concertats. Per això, la FECC remarca que la xifra real, un curs abans, ja era el 117% del previst.

No obstant, l'entitat ha criticat els "incompliments" pel que fa als recursos econòmics que

la Generalitat li hauria de traspasar. La memòria del decret de preinscripció es comprometia a una dotació de 83 milions d'euros per al curs 2023-2024, però només se n'han pagat 19,4, un 23% del compromès, segons la FECC. A més, els diners arriben amb retard, ja que els centres encara no han cobrat res aquest curs.

Finalment, han fet la petició de revisar l'import d'aquestes ajudes de l'administració als centres. Un estudi sobre el **cost real de la plaça escolar** fet per la Sindicatura estableix que cada plaça en un centre concertat val 1.500 euros, però l'ajuda de la Generalitat només cobreix 988 euros. "Si la prioritat són els alumnes vulnerables, la 'motxilla' ha de ser suficient", remarca la FECC.

La Síndica de Greuges, **Esther Giménez-Salinas**, ha explicat en l'acte d'obertura de la vuitena reunió de la Comissió de Seguiment de l'acord com la segregació escolar "té un fort arrelament social i una elevada capacitat de reproducció al llarg del temps". Així, ha destacat la feina feta fins ara, però ha considerat que hi ha alguns aspectes que cal seguir treballant. En

aquest sentit, s'ha referit al "problema estructural del racisme" i ha valorat que per assolir la integració de les persones nouvingudes el primer pas és garantir-los una bona formació. Ha indicat que l'escola juga un paper clau i fonamental perquè "l'ascensor social" funcioni de la forma adequada. Així, ha recordat que actualment Catalunya té 1,4 milions d'alumnes, el 40% dels quals són estrangers.

El document que s'ha presentat aquest dimecres ha posat de manifest que mentre el curs 2018/2019 calia (hipotèticament) canviar de centre el 43% de l'alumnat estranger a primària i el 35% a secundària per garantir una escolarització plenament equilibrada, el curs 2023/2024 (desembre) aquesta proporció ha estat del 33% a primària i del 28% a secundària. Així mateix, ha revelat que durant aquest període, el sector concertat ha incrementat més la proporció d'alumnat estranger que el sector públic. Així, a primària ha passat del 8,6% al 14,1% al sector concertat, mentre que en el sector públic, aquesta evolució ha estat del 19,6% al 21,8%. Aquesta reducció de la segregació ha afavorit que la proporció de municipis amb

elevats nivells de desequilibri s'hagi reduït a la meitat a primària, del 40,2% al 19,6%, mentre que a secundària ho ha fet del 18% al 3,6%.

Les mesures desplegades des de la **signatura del pacte** contra la segregació escolar el 2019 han permès reduir un 20% els nivells a tota Catalunya i més d'un 35% en termes intramunicipals. Aquesta és una de les principals conclusions del darrer estudi del Síndic de Greuges, que valora el progrés de l'acord amb Educació, administracions locals i membres de la comunitat educativa i de l'arc parlamentari. El document apunta que s'han aplicat 13 de les 30 mesures previstes. Amb tot, posa de manifest que prop de 250 centres continuen altament guetitzats. La síndica Esther Giménez-Salinas, ha valorat positivament la feina feta però ha destacat la necessitat d'impulsar una segona fase del pacte per combatre la segregació dins dels propis centres.

Fotografia: Escola Pia.

Carles Ruiz, nou director general de l'Escola Pia de Catalunya

Carles Ruiz és des d'aquest mes de gener el nou director general de l'Escola Pia de Catalunya. Ruiz pren el relleu d'Antoni Burgaya, que havia estat el director general durant els darrers vuit anys. El nomenament l'ha fet públic la institució aquest dilluns.

Per a Ruiz, agafar aquest relleu suposa un repte clar: "Que l'escola i la institució continuï endavant". Una continuïtat que assegura que ha de ser a través "d'una línia molt clara que inclou la part educativa, social i emocional".

El nou director de l'Escola Pia explica que ha acceptat el càrrec perquè té "esperit inquiet" i vol "anar més enllà". Parla de descobrir una part de la institució que fins ara no ha conegut. Ruiz té clar el seu compromís amb la visió i missió de l'Escola Pia: "Crec en l'essència d'aquesta institució i vull acostar-me a tothom". També explica que la seva feina serà "aportar l'esperit d'alegria a l'equip per treballar amb il·lusió i tranquil·litat".

En el **missatge en què fa públic el canvi**, Ruiz destaca la sort de treballar en el món de l'educació i subratlla la importància d'acompanyar els

infants i joves per facilitar-los el creixement i donar eines “perquè tinguin una vida més rica”.

Canviar la mirada

Ruiz és mestre d'infantil i primària i, fins al pasat mes de desembre, sotsdirector de l'Escola Pia de Salt, de la que en va ser 10 anys director, des de la seva creació l'any 2012 i fins al juny del 2022. La seva trajectòria professional va co-

mençar l'any 1999 a l'Escola Pia Sabadell com a mestre de reforç i educador d'extraescolars. Al llarg d'aquests anys ha treballat en diferents escoles, duent a terme diverses tasques, en tots els cursos d'infantil i primària.

Carles Ruiz substitueix en el càrrec a Antoni Burgaya, que ha ocupat la direcció general els darrers 8 anys i que ara es jubila després de tota la seva carrera professional a la institució.

“En aquests darrers anys una de les coses que ha canviat més a la institució és la mirada. Ara mirem la institució amb tota la seva globalitat i transversalitat”, ha explicat Burgaya després de conèixer-se la notícia. El fins ara director continuarà vinculat al món educatiu: “Continuaré fent coses al servei de la que és la passió de la meva vida, l'educació”.

CR/ ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Trenta anys de teologia amb rigor a Mataró

“Tot això va començar una mica per casualitat, el 1993. Jo portava els nois als Salesians de Mataró i estava acabant, a més, la carrera de Teologia. Un dels mestres, en **Gregorio Gutiérrez**, que coordinava els cursos per aturats, em deia que havia de cobrir algunes classes de formació religiosa i que si el podia ajudar. A mi em va fer gràcia, m’hi vaig apuntar, i vam acabar obrint-los”, resumeix en **Josep M. Solà** sobre els inicis de l’Escola de Teologia del Maresme. Una institució que dirigeix des d’aleshores i que diumenge dia 14 de gener a les 17:45 h celebrarà els seus 30 anys de vida amb un **concert** a la parròquia de Sant Josep de Mataró, on té la seu l’Escola des de poc temps que comencessin, un cop desvinculada del tot dels cursos per aturats.

“Jo sempre dic que som el quadre d’honor de la teologia catalana contemporània: tots els noms que et puguis imaginar han fet cursos o conferències”, segueix en Josep M. Solà. Van començar molt forts: feien 10 sessions per trimestre, gairebé una cada dijous. Però quan van fer vint-i-cinc anys van decidir abaixar el ritme. Ara fan unes tres o quatre sessions per trimestre, amb possibilitat d’assistir a les activitats que es vul-

guin, i compten una trentena d'assistents. “No som els seixanta que havíem arribat a ser, però Déu n'hi do”.

“QUAN VAM COMENÇAR VAM DIR ALS RECTORS: ‘NO US VENIM A DEMANAR QUARTOS, NOMÉS VOLEM QUE NO ENS POSEU PALS A LES RODES’”

En Josep M. Solà, paral·lelament, en acabar la carrera va entrar de professor de religió de l'Institut Alexandre Satorras de Mataró i segueix vinculat a la recerca teològica, ara ja jubilat. Escriu comentaris setmanals de lectures al blog [Mirant el text](#) de Catalunya Religió. I fins i tot té algun llibre sobre la Bíblia. De manera que és un director perfecte per trobar els temes i els interlocutors més adients.

En aquest últim trimestre, per exemple, han tractat la qüestió de la pau. Però són també memorables els recents sobre el Credo, un altre sobre les dones a la Bíblia i l'Església o els debats

ciència i fe. Aquest trimestre hi haurà un cicle sobre Bíblia i psicologia i en l'últim del curs, un sobre els laics. No paren. A l'agenda de Catalunya Religió [els anunciarem](#).

Oberts a qui vulgui plantejar-se qüestions de fons

Un altre element important de la trajectòria de l'Escola és el rigor. Tant en l'elecció del professorat, “sempre llicenciats com a mínim i sempre experts en la matèria que donen”, aclareix Solà, com en la seva validesa acadèmica gràcies a un acord amb l'ISCREB. “En això va ser molt important la figura de l'**Antoni Matabosch**, que ens acompanyarà el dia del concert. Quan dirigia l'ISCREB va muntar una mena de xarxa de filials que permetessin estendre els estudis bíblics en diverses parts del país sense haver d'anar a Barcelona”, recorda. Aquesta institució els ofereix també assessorament temàtic i els facilita el professorat quan cal. “N'estic molt orgullós”, sentència Solà. I el futur? En Josep M. Solà no amaga que creu que estan baixant les assistències als cursos de temàtica religio-

sa a tot arreu, a banda de l'edat avançada de la majoria d'alumnes, i que forçosament s'haurà de plantejar millor el model. També creu que el dia que calgui substituir-lo a ell no hi haurà problema: “hi ha gent molt capacitada; ara, els haurem de convèncer”, reconeix.

I té una espina pendent: una vinculació més gran amb les parròquies mataronines. “Quan vam començar vam dir als rectors: ‘no us venim a demanar *quartos*, només volem que no ens poseu pals a les rodes. Per exemple: no feu reunions els dijous’. I alguns van fer com si sentissin ploure”. Sigui perquè d'això fa molt de temps o per altres raons, a Solà li sembla que aquest és un altre dels reptes a plantejar-se amb motiu d'aquest trentè aniversari. El que va començar amb aturats i ara reuneix jubilats (molt actius, això sí), vol obrir-se a qui cregui que val la pena plantejar-se qüestions de fons.

Oriol Badia, en una fotografia de la seva maduresa. Ajuntament Matadepera

Oriol Badia i Tobella, “un militant eclesial, nacional i cultural”

L'advocat i polític matadeperenc **Oriol Badia i Tobella** va morir el 3 de gener als 90 anys. Membre de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat i del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans, va ser Conseller de Treball de la Generalitat entre 1984 i 1988, i president de la Caixa d'Estalvis de Terrassa entre el 1993 i 2003. Home amb una gran militància eclesial, nacional i cultural.

Nascut a Matadepera l'any 1933, Oriol Badia i Tobella era llicenciat en Dret. Professionalment es va dedicar a l'exercici de l'advocacia i va participar activament en institucions cíviques,

religioses i culturals. L'any 1971, en el marc del II Congrés Jurídic Català, va defensar la constitució democràtica del Parlament de Catalunya. Ja en democràcia, el President Jordi Pujol el va nomenar conseller de la Generalitat en el seu segon govern. L'any 1990 l'assemblea de la Caixa de Terrassa el va escollir per al consell d'administració del qual va passar a la presidència, que va exercir 10 anys, fins l'any 2003, i des de la qual va posar especial interès en l'obra social.

Home de profundes conviccions religioses, formava part de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. Un cop jubilat, va escriure la biogra-

fia del seu pare, “Francesc de P. Badia i Tobella, ferm cristià i excel·lent patriota” (Publicacions Abadia de Montserrat). Casat des de l’any 1962 amb **Anna Perpinyà**, van tenir cinc fills.

Escrit de Josep Maria Font i Guillué

De bon matí he rebut la notícia que no esperava entre festes, feia tant temps que coratjosament lluitava, amb fe i esperança amb la malaltia -i sempre amb el seu somriure que el caracteritzava-, que jo no seguia amb neguit el seu dia a dia, perquè se n’anava sortint i el veia amb fortalesa. Ens vèiem de tant en tant i seguia la seva malaltia a través d’amics comuns. Però tots hem de marxar i avui ha estat la seva partença, pels que tenim fe, cap a la Vida. De tota la vida he conegut l’Oriol i la seva activitat militant eclesial, nacional i cultural.

El recordo al CIC (1962) del carrer sant Jaume que tants bons moments culturals ens va oferir, a la llibreria Àmfora (1963) a la plaça Vella, a Òmnium Cultural (1969-1971) al carrer sant Antoni, al Social en unes conferències sobre ‘Les terceres vies a Europa’, com a secretari d’Amics de les Arts i Joventuts Musicals (1979-1980),

com a patró fundador de la Fundació Privada Torre del Palau (29 de març del 1985 fins el 16 de juny del 1998), com a conseller de Treball (1984 al 1988), que un bon amic seu el va empenyer a acceptar el càrrec. El recordo també com a president de Caixa Terrassa (1993-2003).

Tenia una especial sensibilitat en l’obra social, i alguns consellers de Caixa Terrassa no oblidaran mai les seves paraules solidàries i d’exigència moral dites en un sopar de Nadal, que no van agradar a tothom. Aquells anys va ser també membre del Rotary de Terrassa, filiació que ha mantingut fins a la seva mort.

L’origen familiar el va marcar, no només a ell sinó a tota la família. L’assassinat del pare per la colla del “Pedro Alcocer” a la carretera de la Mata amb l’únic argument que havia construït una ermita a casa seva, a Can Prat de Matadepera, el va fer defensor, anys a venir, de la no violència. Al llarg de la seva vida, va investigar, sobretot a partir de la seva jubilació, la recuperació de la memòria històrica familiar. Va editar ‘Els últims dies de Francesc de Paula Badia i Tobella’, del que se’n van fer dues edicions el 2013, la primera privada, la segona a càrrec de

la Fundació Torre del Palau. El 2018 publica ‘Francesc de P. Badia i Tobella, ferm cristià i excel·lent patriota’, a Publicacions de l’Abadia de Montserrat.

Era molt ordenat, li agradava la fotografia i en guardava amb cura un bon aplec que referenciava amb esforç i a voltes, amb dificultats. Les efemèrides familiars les treballava amb tota cura i quan hi havia algun document imprès era exigent en la seva presentació. És el cas de Capella Badia. Historial gràfic i efemèrides familiars 1936 a 1996 editat per la Família Badia Tobella, Can Prat, Matadepera.

Per herència del pare i de l’escolapi Miquel Altisent i Domenjó va cultivar el cant gregorià; va ser secretari de l’Schola Cantorum (1956) de Terrassa. Ha ofert conferències a Matadepera al Casal de la Gent Gran sobre autors catalans, sempre curosament preparades i participades pels assistents. No vull oblidar tampoc la seva estreta vinculació de tota la vida amb el Monestir de Montserrat. Membre de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat i del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans. La seva professió d’advocat, que tam-

bé té arrels familiars, el va portar a formar part de la delegació Catalana (2006) de la Fundació Centesimus Annus dedicada a la difusió de la Doctrina Social de l'Església Catòlica.

I acabo recordant sempre el seu esperit col·laborador, sé de moltes persones agraïdes pel seu tracte afable i servicial i deixeu-m'ho dir, sempre amb la major discreció que també era patró familiar. Aquests darrers anys de trasbalsos po-

lítics, ell no va perdre mai la confiança de què ens en sortiríem malgrat totes les malvestats que hem patit. Ha sigut un militant lluitador optimista fins el darrer moment.

Cristià i catòlic compromès amb l'església que el Vaticà II va renovellar, era home de Missa dominical, que cercava el lloc on participar-hi d'acord a les seves conviccions més íntimes. No es perdia el dia 11 de setembre la Missa pels

patriotes catalans a primera hora a Santa Maria del Mar a Barcelona, una bona manera de començar la Diada.

Oriol, que al Cel ens pugem veure!

L'olor agradable de l'encens

MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZHDA

És un arbre petit de fulles caduques, d'una alçada de 2 a 8 m. que, quan sofreix una escissió en el tronc o en les branques desprèn una resina, que tractada, es convertirà en encens. Aquest arbre d'aparença humil porta en el seu interior una fragància que, des de segles, segueix perfumant els temples, formant part del culte religiós, simbolitzant també la pregària que els creients enlairen perquè Déu els escolti, com ho diu el salm 140: "Que la meva pregària s'elevi com l'encens davant Vós".

L'encens des de l'antigor té un ús fonamental en les cerimònies religioses. Trobem en el llibre de

l'Èxode 30,1-8: "Bastiràs un altar per cremar-hi al damunt encens d'aromes, que cremarà cada matí, quan prepararàs les llànties... Hi haurà encensament perpetu davant del Senyor, per totes les vostres generacions..."

És el perfum de l'Esperit, la subtilitat de la gràcia que fa conèixer la "bona olor de Crist" (2 Corintis 2,15.)

És una ofrena i un llenguatge, expressa la pregària del creient... L'encenser també està present en les cases dels creients que, juntament amb l'ofrena de la llum (espelmes) l'encens perfuma

el racó on es troba el petit altar domèstic, juntament amb el Sant Evangeli i les santes icones.

Recordo el dia en què trobant-me en l'illa d'Andros, a Grècia, va coincidir amb la Festivitat de la Dormició de la Mare de Déu (15 d'agost)... en els carrers dels pobles passava una processó, encapçalada amb el clergue que portava en les seves mans la icona de la Mare de Déu, seguit d'una munió de gent. Durant el trajecte recordo que de les cases, sortia la gent portant un encenser i amb un moviment expandien l'olor suau de l'encens, com beneint el pas de la processó.

Sí, aquests moments, quasi sense adonar-nos en deixen en la retina dels nostres ulls el record sublim de les coses bones que, la Tradició sap transmetre a través de les generacions, si no es cau en l'oblit del temps en què, tot es desvirtua i es dilueix.

Aquests dies, que encara estem celebrant el fet miraculós de Nadal, recordem la vinguda dels Tres Reis Mags, que ens relata l'evangelis-

ta Sant **Mateu**: "Un cop nascut Jesús a Betlem de Judea, uns mags vinguts d'Orient arribaren a Jerusalem... quan l'estel que els guiava s'aturà al damunt d'on hi havia el nen el van adorar i li oferiren com a presents, "or, encens i mirra"". Els seus presents al Nen Diví no són joguines, com correspondria a un nadó, si no fos que el missatge que comporten és del tot simbòlic per a la nostra reflexió.

Si l'encens, com diu el salm, "és la pregària que s'eleva davant Vós", la nostra pregària s'uneix a tots els voluntaris que estan enmig de la guerra de la Franja de Gaza i ens demanen que no deixem de tenir empatia i que actuem amb un compromís, per petit que sigui, com per exemple, fer un donatiu al Fons d'Emergència, que és necessari per ajudar a pal·liar tantes mancances que hi ha en els hospitals i es pugui actuar ràpidament on més es necessiti i tant de bo arribi com l'olor agradable de l'encens.

Zalamillas (Lleó), 2010.

Vine i veuràs

RAMON BASSAS
A ROBA ESTESA

Al text d'aquest diumenge (Jn 1, 35-42) s'hi explica com Jesús va agrupant el seu nucli més íntim de deixebles. En veure que el miren els pregunta el mateix que ens podria preguntar a nosaltres "Què busqueu?" No és fàcil de respondre, la pregunta. No sé si sabem massa què busquem. Què és el que ens fa aixecar cada dia. Anar a la feina. Complir amb les rutines familiars. I, si m'apureu, ¿què busquem exactament quan lliguem, quan votem, quan viatgem? ¿Només "anar fent" i "qui dia passa any empeny"? Sempre, de fet, busquem alguna cosa més. Fent el dinar busco que mengin els meus fills, potser, però més coses. D'aquest plus de la recerca és d'on surt, entre d'altres, la qüestió religiosa. Tenim el que tenim i res més del que

tenim, però no n'hi ha prou amb el que tenim. I aquesta, què busquem, potser hauria de ser la pregunta que ens hauríem de fer íntimament en tota circumstància. Els creients tenim un "mètode" anomenat pregària per acollir aquesta intimitat perquè el més a prop de Déu, o de la idea de déu, que tindrem mai a les mans és la resposta a aquesta pregunta. Ara bé, no cal pas ser creient per fer-se-la. Tots, com dic, estem en posició de recerca, és el que ens fa humans. L'homo erectus, del que provenim, és aquell que descobreix que hi ha una cosa que es diu horitzó i ja mai més pot deixar de pensar-hi.

Tot i així, com deia, és una pregunta que costa. Com tot el que costa covint necessita ajuda,

uns fòrceps. Com en tot, es hi poden ajudar els altres, que ens veuen des d'una altra perspectiva. I, dins dels altres, n'hi ha que tenen un especial do. Els deixebles, en aquest evangeli, diuen "mestre" a Jesús i, més endavant, "Messies", que vol dir "ungit". El mestratge, com bé saben els que l'exerceixen, té riscos: el messianisme, per exemple. O la manipulació. També l'evangeli pot ser llegir com un "manual del bon mestre", doncs.

Ara bé, en realitat són els altres els que identifiquen un mestre. I sovint, tots nosaltres fem de mestre dels altres. De mestre, de catequista, de referent. Aprenem a parlar el que parlen els que ens envolten. I així amb tot. No sé si som prou conscients que el nostre comportament, el nostre capteniment, les nostres idees, són el material que conforma el comportament, capteniment i idees dels altres, almenys en part. De vegades el conforma en positiu, repetint-lo, i de vegades en negatiu, atacant-lo. De nou, fent i no parlant. ¿Quina és la millor manera de transmetre la importància de la lectura? Llegint. ¿Com podem inculcar les bones maneres? Practicant-les sempre. Etcètera.

Hi ha qui diu, doncs, que "hem de predicar amb l'exemple". Al pare Lluís Duch això li semblava, com diríem ara, però, una mica de "postureig". I deia que l'important en tot cas, sempre, és el testimoni. De nou, fer, sempre fer. I quan algú se'ns acosti, buscant, em sembla que li hem de dir el que Jesús diu en aquest evangeli: Vine i veuràs.

Aquest és el text del "temps de reflexió" (comentaris e les lectures de diumenge) que faré demà dissabte al programa "Creure Avui" de Televisió de Mataró. "Creure avui" s'emeta els dissabtes a les 7h i res reemet el mateix dia a les 14h, el diumenge a les 7:30h i 10:30h i el dilluns a les 16 h. I els programes els trobareu [aquí](#).

Continua la campanya de sor Lucía per bastir un segon hospital de campanya a Ucraïna
DL, 8/01/2024 | REGIÓ 7

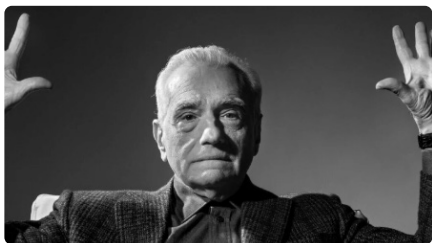
El Papa qualifica de "crims de guerra" els atacs a Gaza i Ucraïna
DT, 9/01/2024 | EL PERIÓDICO

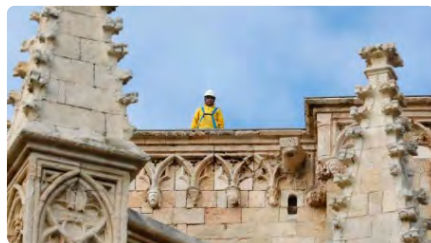
El bisbe de Solsona celebra el setè aniversari de la seva ordenació episcopal
DT, 9/01/2024 | NACIÓ DIGITAL

Montserrat torna a superar els 2 milions de visitants després dels tres anys tocats per la Covid
DT, 9/01/2024 | REGIÓ 7

La pel·lícula sobre Jesús de Martin Scorsese serà la més curta de la seva carrera
DC, 10/01/2024 | LA VANGUARDIA

Obres d'urgència a la teulada de la Catedral de Tarragona pel lliscament de la coberta
DC, 10/01/2024 | DIARI DE TARRAGONA

La Capella Sixtina del barroc català està amagada a Mataró
DJ, 11/01/2024 | LA VANGUARDIA

Rebel·lió contra el Vaticà: els 51 sacerdots del Perú que es neguen a beneir parelles homosexuals
DV, 12/01/2024 | EL PAÍS

27 | LA SETMANA A LES XARXES

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

A la @fundperetarres treballem per la cultura de la #paü i la no-violència. Després de Nadal, continuem amb #InfantsActivistes, la campanya de sensibilització que fa visible i posa en valor el paper dels infants i els joves com a motor de canvi i #transformaciósocial.

Gener
EMMA GONZÁLEZ
FOLIO

FUNDACIÓ PERE TARRÉS

10:16 · 09 de gen. 24 · 163 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Hem superat amb èxit la **primera setmana** del segon trimestre a les nostres escoles, ho hem passat genial! Tenim moltes ganes i il·lusió pel que vindrà!
Vine i sent-te com a casa, viu **experiències excepcionals** amb nosaltres!

13:17 · 12 de gen. 24 · 84 Visualitzacions

Libreria Claret
@LibreriaClaret

Està a la venda 'Paraula i Vida 2024', l'evangeli comentat de cada dia amb comentaris que ajudaran el lector a aprofundir-hi i li obriran camins per a la meditació i la pregària. [📖 claret.cat/llibre/paraula...](#)

Paraula i Vida 2024
LEVÀNGELI COMENTAT CADA DIA

claret

14:01 · 12 de gen. 24 · 13 Visualitzacions

Jesuites Educació
@JesuitesEdu

Recés a @CovaSantIgnasi | Fa unes setmanes, 4t d'ESO de #JECIoT va compartir un recés a Manresa. A partir d'instants de reflexió, interioritat i pregària van elaborar un "arbre personal" fet a partir de les seves vivències, de referents, i també d'alguns dubtes.

9:17 · 12 de gen. 24 · 92 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT. «L'originalitat consisteix en el retorn a l'origen, així doncs, original és allò que torna a la simplicitat de les primeres solucions.» Antoni Gaudí

11:37 · 12 de gen. 24 · 2.307 Visualitzacions

Magic Line SJD
@magiclinesJD

La #MagicLineSJD és compartir moments, abraçades, camí i il·lusions. Participa-hi amb el teu equip i camineu per qui més ho necessita! Catalunya, Gran Canària, Madrid, Mallorca, Múrcia i València us esperen! [magiclinesjd.org](#)

Solidaritat Sant Joan de Déu 18 més

14:15 · 12 de gen. 24 · 80 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

#PortesObertes! Descobreix les #EscolaAutèntiques»PersonesUniques!

Viu el projecte educatiu #avuidemà en una visita personalitzada! Som 25 #escolesFEDAC arreu de #Catalunya.

Demana la teva visita a [portesobertesfedac.cat](#)

#passióeducar #preinscripcions #curs20242025

13:01 · 10 de gen. 24 · 761 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

#Sableique som una xarxa d'escoles amb 20.896 alumnes i presència en 33 municipis? Bona tornada a tothom! #femxarxa #escolapropera

7:54 · 08 de gen. 24 · 422 Visualitzacions

LaSalleCat
@LaSalleCat

Ahir dilluns va començar la IV Assemblea de la Missió Educativa Lasaiana del districte Arlep, de La Salle a Espanya i Portugal. Des de Catalunya hi participem per dibuixar els camins dels propers quatre anys #IV.AMEL

9:18 · 09 de gen. 24 · 227 Visualitzacions

Mans Unides Barcelona
@mansunides

Un any més fem el sopar solidari al @Semproniana de la mà d'Ada Parellada.
El menú? Productes d'aprofitament, descartats del circuit comercial amb els que l'Ada treballarà per oferir-nos un àpat suculent i compromès amb la justícia.
Escriu-nos i sigues part de la solució.

L'ÀPAT SUCULENT I COMPROMÈS DE LA MÀ D'ADA PARELLADA
RESERVA LA TEVA TAULA AL 900 724 336

SOPAR SOLIDARI DE MANS UNIDES AL SEMPRONIANA

SAVE THE DATE

06 02 24
JAN FEB MAR
HORES
20.30 HORES

30 €

14:31 · 12 de gen. 24 · 23 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Donem la benvinguda a la nova edició de la Festa de les Arts 2024. Enguany, un any més de la mà del @cececebe, l'esdeveniment se centra en la intel·ligència artificial.

[festadesarts.escolapia.cat](#)

FESTA DE LES ARTS

15 DE MAIG AL CCCB

10:01 · 11 de gen. 24 · 445 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Des del passat 30 d'octubre el @MonestirPoblet ha acollit l'exposició de l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner. Avui aquesta exposició itinerant ha estat desmuntada per dirigir-se cap a la Vall d'Aran.

21:55 · 10 de gen. 24 · 247 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

